

[Oluf Pedersen.]

lisering. Jeg beder om tilladelse til et citat. Ifølge Berlingske Tidende udtalte professoren:

„Jeg er et af de mennesker, der vil gå meget langt i troen på kræfternes frie spil. Vort landbrug har rationaliseret stærkere end noget andet erhverv, fordi landbruget har været i den kraftigste konkurrence, og det er for mig et spørgsmål, om ikke det ville gavne industrien at gå igennem samme hårde, men effektive kur.

Når det anføres, at vi har en liberaliseringsprocent på 85, lyder det jo smukt, men dette tal betyder, at 85 pct. af de vareområder, som importen bestod af i 1948, nu er liberaliserede. Den ikke-liberaliserede del af importen kan godt være betydelig, for det kan dreje sig om varer, der ikke importeredes i 1948. Derfor er liberaliseringsprocenten et vildledende tal — der er stadig store områder inden for industrien, der nyder en betydelig beskyttelse. Jeg tror, at man bør gå videre med liberaliseringen, selv om det kan være en hård kur. Tekstilindustrien f. eks. har været igennem den, og som helhed tror jeg, at den dér kommer styrket ud af den.

Når professoren her omtaler tekstilvarernes liberalisering, er det jo rigtigt. Til trods for at der med hensyn til dem skete en vis begrænsning, ligger det sådan, at resultatet kan angives at være en nedgang i udgiften til tøj på 200 kr. om året eller et fald i pristallet på 6 points alene for tekstiler. For nylig er man gået til en liberalisering af svesker, og jeg ser af en meddelelse fra Erhvervenes Oplysningsråd, at det har ført til et fald i den pris, man forlanger i udlandet, fra 5 kr. 40 øre til 3 kr. 20 øre, en regulær besparelse, vejen til både at få billigere varer og en bedre økonomi for landet.

Det er spørgsmålet, om man ikke netop her har en vej til skattenedsættelse. Kan man på denne måde bidrage til at nedbringe leveomkostningerne, få pristallet bragt nedad, følger dermed automatisk skattelettelse. Det er jo det, det konservative parti kredser om. Vil det nu være med til at betræde den vej? Jeg tvivler om det. Jeg hørte i går et ellers så fredeligt medlem som det ærede medlem hr. Thestrup svinge sig op til at

kalde regeringens valne forslag om grundstigningsskyld for grundlovsstridigt, det stred imod hans ejendomsbegreber. Det er dog vist en lille smule forvirret. Der står jo ikke noget i grundloven om, at de rige skal have adgang til ekstra afskrivninger, at de skal have investeringsfonds, at de skal have skattefri opsparing, og at de fattige skal betale hele gildet. Jeg spørger: hvor står der noget om det i grundloven? Hvor står der noget i grundloven om, at samfundet ikke må inddrage de værdier, samfundet selv har skabt? Hvor står det i grundloven, at det netop er de værdier, som den enkelte borger har skabt, staten skal inddrage til fællesskabet?

Det er i øvrigt en højst besynderlig stilling, det konservative parti nu indtager til hele dette spørgsmål, når man tager i betragtning, at det var de konservative eller deres forgængere, der i sin tid gik imod at afskaffe hartkornsskatterne.

Det ærede medlem hr. Thestrup taler, som om ejendomsretten til jorden krænkes ved indførelse af grundskyld. Det ved det ærede medlem jo udmærket ikke er tilfældet — man skulle næsten tro, at han ikke selv havde skrevet sin tale. Det ærede medlem ved udmærket, at rådighedsretten til jorden bevares fuldt ud, ja, betrygges under fuld grundskyld, at det blot er jordrenten, der skabes af samfundet som helhed, som inddrages til fællesskabet.

Naturligvis skabes der ved gennemførelsen af grundskylden et overgangsproblem. Derfor gik grundskyldskommissionens forslag ud på, at man kun skulle inddrage 1 pct. af de 4 pct. jordrente af den jordværdi, der var i 1950, som et led i en almindelig skatteomlægning, men at man skulle afløse de øvrige 3 pct., medens al stigning inddroges, ligesom det sker ved jordrentebrugene efter loven af 1919. Dette, at al stigning inddrages, er meget vigtigt. Det var jordrentelovens princip, og jeg vil meget dybt beklage, om virkelig dette gode princip, som i sin tid blev gennemført, ikke mindst efter krav af det radikale venstre — det var Niels Frederiksen kongstanke — skal ødelægges, og det vil blive ødelagt, hvis de radikale fortsat vil opretholde deres modstand imod, at man inddrager stigningen ved grundstigningsskyld. Regeringens forslag inddrager blot